24/12/2019

“Χωρίς τον Χριστό, ζούμε μέσα στην αθεΐα και απανθρωπιά”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών

Μήνυμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών, κ. Χρυσοστόμου, επί τη εορτή των Χριστουγέννων, όπου, όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά:

“Χωρίς τόν Χριστό ζοῦμε μέσα στήν ἀθεΐα καί ἀπανθρωπία, στόν ζόφο, στό σκοτάδι δηλαδή, τῆς ἀλογίας τῶν παθῶν, τά ὁποῖα δέν μᾶς ἀφήνουν νά ζήσωμε τά ἐλλογα καί ὑπέρλογα, ἀλλά μᾶς καθηλώνουν σέ μιά ξένη μέ τήν φύση μας καί τόν προορισμό μας ζωή”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ:

Πρός

τό Χριστεπώνυμον Πλήρωμα

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν

Παιδιά μου ἀγαπητά καί περιπόθητα,

Γιά μιά ἀκόμη φορά ἑορτάζομε Χριστούγεννα καί εὑρισκόμεθα μπροστά στό μέγα καί ἄφραστον θαῦμα, στό ξένο καί παράδοξο Μυστήριο, πού εἶναι ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ καί τό ὁποῖο ἡ ἀνθρώπινη λογική, ἀδυνατεῖ νά ἑρμηνεύσῃ καί νά προσπελάσῃ. Ὁ ἱερός Ὑμνογράφος αὐτό ἐξέφρασε καί πάλι σήμερα: «Μυστήριον ξένον ὁρῶ καί παράδοξον, οὐρανόν τό σπήλαιον, θρόνον χερουβικόν τήν Παρθένον...»

Καί ὄντως, πῶς νά ἐξηγήσωμε, μέ τίς ἁπλές δικές μας ἀνθρώπινες δυνάμεις καί δυνατότητες, μάλιστα χωρίς νά ἐπιζητοῦμε τόν ἄνωθεν φωτισμό, πῶς νά ἐξηγήσωμε τό γεγονός, ὅτι ὁ Θεός γίνεται ἄνθρωπος καί παράλληλα παραμένει Θεός, γιά νά κάνῃ ἐμᾶς κατά χάριν θεούς;

Ὁ Λόγος, δηλαδή, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, προσλαμβάνει σάρκα ἀνθρωπίνη, «ἵνα θεώσῃ τό πρόσλημα», γιά νά μᾶς ὁδηγήσῃ στήν χαρά καί στήν εὐφροσύνη τοῦ Παραδείσου, ἀπ' ὅπου ἐξ' αἰτίας τῆς ἁμαρτίας ἐξεπέσαμε. Γίνεται ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ἄνθρωπος γιά νά μᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπό τήν δουλεία καί τήν ἀλογία τῶν παθῶν, γιά νά μᾶς σώσῃ ἀπό τήν ἀπειλή τοῦ αἰωνίου σκότους, γιά νά μᾶς κάνῃ χριστοφόρους καί θεοφόρους.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος πανηγυρίζει σήμερα καί κραυγάζει γηθοσύνως: «Γεννήθηκε ὁ Χριστός καί ὁ διάβολος καταντροπιάστηκε. Γεννήθηκε ὁ Χριστός καί ὁ θάνατος καταργήθηκε. Γεννήθηκε ὁ Χριστός καί ὁ Παράδεισος ἀνοιξε. Γεννήθηκε ὁ Χριστός καί ἡ κατάρα ἐξαφανίστηκε. Γεννήθηκε ὁ Χριστός καί ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν μεταφυτεύθηκε στή γῆ...»

Ἀπό τότε μέχρι καί σήμερα καί μέχρι τῆς συντελείας τῶν αἰώνων, θά συντελῆται αὐτό τό θαῦμα στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι θά ἐπιζητοῦν τήν οὐράνια ξενία καί τήν, ἐν Χριστῷ τῷ τεχθέντι Θεῷ ἡμῶν, σωτηρία.

Χωρίς τόν Χριστό ζοῦμε μέσα στήν ἀθεΐα καί ἀπανθρωπία, στόν ζόφο, στό σκοτάδι δηλαδή, τῆς ἀλογίας τῶν παθῶν, τά ὁποῖα δέν μᾶς ἀφήνουν νά ζήσωμε τά ἐλλογα καί ὑπέρλογα, ἀλλά μᾶς καθηλώνουν σέ μιά ξένη μέ τήν φύση μας καί τόν προορισμό μας ζωή.

Δυστυχῶς μέσα σέ ἕνα τέτοιο κόσμο, ἔρχεται καί πάλι νά γεννηθῇ ὁ Χριστός. Σ' αὐτό τόν κόσμο πού ζοῦμε καί μεῖς, βιώνοντας καθημερινά ὡς ὀσμή θανάτου, τήν

ἀποστασία ἀπό τόν Θεό, τήν ἠθική σήψη, τήν φθορά καί τήν ἔλλειψη τῆς κοινωνίας τῶν προσώπων. Ὅμως ἐπιμένει νά ἔρχεται σ’ αὐτόν τόν κόσμο, στόν ὁποῖο κυριαρχοῦν τά πάθη καί στόν ὁποῖο ἡ χαρά ἔγινε σπάνιο εἶδος· Ἐπιμένει νά γεννᾶται σ’ αὐτόν τόν κόσμο πού κυριαρχεῖ ἡ ὑποκρισία καί ἡ ψυχρότης.

Ἔτσι καθώς στίς ἡμέρες μας βιώνουμε τήν τραγωδία τῆς ἀνθρωπίνης ἀνεστιότητος καί ἡ ζωή μας εὐτελίζεται· Καθώς οἱ πνευματικές μας ἀντοχές δοκιμάζονται καί ὁ βίος μας ἐξαντλεῖται στήν πεζότητα τῆς κοσμικότητος καί τῆς ἀλογίας τῶν παθῶν· Καθώς λέγω, συμβαίνουν ὅλα αὐτά, ἀνακαλύπτουμε, ὅτι τό μήνυμα τῶν Χριστουγέννων εἶναι τώρα παρά ποτέ καί ποθητό καί ἀναγκαῖο.

Ἀδελφοί μου, ἄς μήν ἀντικρύσωμε ἁπλά ἐπετειακά, γιά μιά ἀκόμη φορά, τά Χριστούγεννα. Ἄς μή παραμείνωμε ξένοι καί μακρυνοί θεατές τοῦ μηνύματος τῆς Φάτνης, πού μᾶς καλεῖ σέ μετάνοια, κάθαρση τοῦ νοῦ καί τῆς καρδιᾶς, οὐράνιο φωτισμό καί τελικά στή θέωση, πού εἶναι ὁ σκοπός καί προορισμός τῆς ζωῆς μας. Ἄς μή θεωρήσωμε αὐτή τή μεγάλη γιορτή, αὐτό τό μεγάλο οὐράνιο καί ἐπίγειο πανηγύρι, ὡς μιά ἁπλή ἀνάπαυλα ἀπό τήν καθημερινή μας συνηθισμένη πορεία. Ἄς τήν δοῦμε καί ἄς τήν ζήσωμε ὡς αἰτία τῆς σωτηρίας μας. Καί πῶς θά γίνῃ αὐτό; Μέ τό νά ἐπιτρέψωμε στόν Χριστό νά γεννηθῇ στίς καρδιές μας, νά εἰσέλθῃ στή ζωή μας, στή σκέψη μας, στά σπίτια μας, στά σχολεῖα μας, στήν ἐργασία μας, στήν πολιτική μας, σέ κάθε πτυχή τοῦ εἶναι μας καί τῆς κοινωνίας μας.

Μέ αὐτό τό πνεῦμα καί μέ αυτή τήν προοπτική, ἀδελφοί μου καί παιδιά μου ἀγαπητά καί περιπόθητα, ἐλᾶτε νά συνοδεύσωμε τόν ἱερό ὑμνογράφο, ψάλλοντας μαζί του μέ χαρά καί εὐφροσύνη:

«Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται».

Σᾶς ἐναγκαλίζομαι ὅλους ἐν ἀγάπῃ πατρικῇ, σᾶς ἀσπάζομαι καί σᾶς εὔχομαι νά ἔχετε διά παντός στή ζωή σας, τήν χαρά καί τήν ἀγαλλίαση τοῦ σαρκί τεχθέντος Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Τά ἔτη σας πολλά καί εὐλογημένα.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2019

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΠΑΤΡΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ